

KU Leuven, 2014

Tavaszi félév

Mielőtt kimentem volna Leuvenbe, azt gondoltam, hogy az útlevel felesleges pénzkidobás, mert mégiscsak ott van a személyi igazolvány, belekerül vagy hétezer forintba, nem is értettem, hogy miért ragaszkodik hozzá édesanyám. Az útlevelre elköltött pénzt is inkább hozzáteszem az ösztöndíjhoz, hogy száraz tészta és milánói mártásra spóroljak majd Belgiumban. Rettegtem, hogy nem lesz mit ennem. Erről majd még később. Tehát megcsináltattam az útlevelet édesanyám unszolására, aki több bevált mondattal dolgozik egyszerre, amik vonatkozhatnak szinte mindenre. Ilyenek a „sose lehet tudni”, „mégiscsak jó, ha van”, és a „nem árt az sem”. Több nem jut az eszembe. És milyen igaza volt! Miután kiraboltak Leuvenben, egy olasz kollégiumi társam ezt megerősítette. De nemcsak az én édesanyámmal, hanem a Föld összes anyjával egyetértett. Azt mondta, hogy az anyáknak mindig igazuk van. Az esetek többségében tényleg elég a személyi igazolvány, de ha egy cserediák egy másik kollégiumban leteszi a kabátját, benne minden iratával, telefonnal, micimackós kulcstartóval (ez utóbbi nem volt, és ezúton kérek elnézést Micimackótól, hogy belekevertem ebbe az egészbe, mint becses tárgyak szimbolikus kifejezőjét), és mindez odaveszett, egyetlen esélye a felelőtlen cserediáknak, hogy az útlevele a kollégiumi szobájában, a fiókja mélyére van rejtve. Köszönöm anyámnak, hogy nem maradtam fényképes igazolvány nélkül, és elnézést az olvasótól, hogy rögtön valami negatívval kezdtem. Ezzel most el is vettem mindenki kedvét Leuventől, így van, nem is érdemes menni, ráadásul a belga sörök is rosszak.

Komolyra fordítva a szót, ez volt az egyetlen negatív, amit mondhatok, és ez is csak az én felelőtlenségem. Leuven olyan, mint egy mese. Egy nagyon szép mese, jól esik rá visszagondolni.

Hajlamos vagyok elkalandozni, és még a végén semmi gyakorlatit nem fogok írni, csak három oldalban taglalni, hogy milyen sok felszabadult emberrel találkozni Leuvenben. Az is egy nagyon felszabadult ember volt, aki ellopta a micimackós kulcstartómat (pénztárca, telefon, diktafon), de erről több szó ne essék. Egyébként a zsebemből csak a kulcs és kinyomtatott versek nem kellettek neki. Ha még én írtam volna a verseket, azt megérteném. Egyáltalán nem tudok verset írni.

Én a központban laktam, a kollégium neve **J. L. Vives Residence**, különlegesen jó hely, és olcsó (237 euró), kevesen voltunk (42 diák) három emeletre osztva, és szerettem őket. Remélem, hogy ők is szerettek engem. Nekem azt mondták, hogy igen. Nem messze tölem, egy utcával arrébb, pár lépésnyire az Oude Markttól, a **Karel Residence** kicsivel kevesebbet kért (232 euró). A közösségi termet a vizsgaidőszak előtt bármikor le lehetett foglalni, többnyire üres volt, vizsgaidőszakra viszont, nem meglepő módon, eltűnt a biliárdasztal, a csocsó és a pingpong. “Ghost Hostelnek” hívtam, kevés nemzetközi diák volt, és úgy látszott, hogy nagyon csendes, külső szemmel túl ridegnek láttam. A **Copal Residence**-ben is le lehetett foglalni a közösségi termet, de miután itt raboltak ki, nem ajánlom. Heverlee-ben jártam még a **Thomas Morus Residence-ben**, ezt csak utolsó esetben jelölném meg, mert buszozni kell, vagy biciklivel járni mindennap, mert messze van a központtól, Heverlee Leuven külvárosa. Mindenekelőtt a **Loyola Residence-t** ajánlom, olcsó és jó (190 euró), én ebben a sorrendben választanék kollégiumot:

1. LOYOLA
2. VIVES
3. KAREL

Megjegyzés: A kollégiumi jelentkezés során a Loyolát nem lehet jelölni, de ez ne bátortalanítson el senkit, a kollégiumtól lehet kérni jelentkezési lapot és küldenek.

Kint az élelmiszerárak majdnem megegyeznek az itthoniakkal, csak az itthoni fizetések nem a kintiekkel, de nem kell rettegni: van SPAR, LIDL, két ALDI, nagy bevásárlóközpontok (DELHAIZE, CARREFOUR) Leuven külső területén, „a körön kívül”, kisebb Delhaize és Carrefour Express-ek a városközpontban, és egyéb éjjel-nappali üzletek. Ezeket az éjjel-nappalikat messziről kerülni kell, ha az ember az árakra néz, elfacsarodik a szíve. Egyetlen előnye, hogy a boltosok nagyon kedvesek, talán megsajnálják a vevőket, amiért a magasabbnál is magasabb árat kérnek éjjel, és életre szóló barátságok is szülehetnek a vevőkkel. A Lidl-ben és az Aldiban érdemes vásárolni, ezek a legolcsóbbak, főleg a Lidl.

1. LIDL
2. ALDI
3. DELHAIZE (árak szempontjából ennél a felsorolásnál csak két hely létezne, de a Delhaize kapott egy harmadik helyet. Ha meghívják egy másik kollégiumba, lakásra vacsorázni, a társaság kedvence lehet bárki, ha egy doboz fagyival érkezik. Úgy látszik, a környezetemben mindenki nagyon rosszul főzött (nem igaz), mert bárki bármit készített el, a doboz fagyinak volt végül a legnagyobb sikere. A Delhaize-ben kapható 2 euró 50 centért két liter vanília fagylalt, ezzel nem lehet mellélőni, ha az ember egy baráti vacsorára vinne valamit a többieknek.)

Az ösztöndíjam 350 euró volt havonta, tehát ha csak az ösztöndíjból éltem volna, akkor mindennap 3 euró maradt volna költekezésre (nem jó ez a szóhasználat, inkább túlélésre) a szállásdíjon kívül, amihez az elején 400 euró előleget kell utalni még itthonról, ebből 100 a regisztrációs díj. A hazaérkezés után a maradék 300 eurót visszautalják. A legokosabb, ha az ember visz ki magával kezdetnek készpénzt, és kint csinál bankszámlát (lehet KBC, ING, én a BNP Paribas-t ajánlom!). 26 év alatt ingyenes a számlanyitás, és érdemes erre a számlára kérni az ösztöndíjat, addig meg a hozott készpénzből élni. Én elkövettem azt a hibát, hogy túl sokáig használtam a magyar kártyámat és sokat vesztettem, mert lusta voltam jó ideig belga számlát csináltatni, és még itthon a magyar számlára kértem, hogy utalják a pénzt.

A koordinátorom türelmes volt és kedves, az oktatás elsőrangú, a buddy-m egy kedves flamand lány az elején, ahogy kellett, segített, a kollégiumi társakból életre szóló kapcsolatokat remélek. Megnyílt a világ.

Leuven majd attól válik különlegessé, amilyen embereket ott megismersz. Hiába szép, ha pár év múlva visszatérve már nincsenek ott azok, akikkel együtt éltél fél évig, együtt ettetek, ittatok, tanultatok és egy család lettetek, legalábbis nekem nagy családom volt kint.

A közös esti vacsorák hiányoznak a legjobban.

Leuven csendes kis városnak tűnik, de ha az ember nyitott, vagy mondhatni kellőképpen örült, élvezni fogja. Nem lehet nem élvezni. Regényt lehetne írni abból, ami ott történik.

2014.07.18.